

bevist, at den Vægt, som Communen har antaget, ikke er god nok og ikke gjør sin Pligt, er det ubilligt, at Amdsraadet skal have Ret til at udskrive en Bøn til Communens Vægt. Det bliver tilfaldt Amtmandens Hæreste Tjener, der bliver ansat som Vægt paa Communens Regning. Derfor ikke Tiden var saa langt fremrykket, skulde jeg endnu vise og fremhæve et Par almindelige Principer, som man har søgt at bringe ind i denne Lov, skjøndt de neppe høre hjemme der og neppe der kunne benyttes paa en heldbringende Maade; men da de ere mindre væsentlige og da jeg antager, at de ville træde frem gennem Endringsforslag ved 2den Behandling, og paa denne Maade komme til nyttig Behandling, skal jeg slutte hermed.

Justitsministeren: Jeg troer virkelig, at mine Udtalelser vare bestemte og tydelige nok til at vise, om mine Ytringer vare rettede paa Indholdet af de fremkomne Bemærkninger eller væsentligst paa Formen, hvorunder de vare fremsatte; men idet jeg troer dette, er der en Ting, som jeg fuldkommen bestemt veeb, og det er, at den sidste ærede Rigsdagsmand ikke for Alvor vil gjøre mig ansvarlig for dette Lovforslags Fødsels-historie eller Levnetsløb. Der er endnu een Ting, som jeg er fuldkommen vis paa, nemlig: at anseer han sig besjætt til at paa-staae, at alle Justitsministre i Sager som den foreliggende som oftest ere optraadte som Branddirecteurer — hvilket jeg vil overlade til ham — saa vil den ærede Rigsdagsmand dog ikke sige til mig, at jeg hidtil har vist mig som Branddirecteur mere end som Justitsminister.

Tscherning: Den ærede Minister skal inden ganske faa Dage, haaber jeg, faae tilstrækkelig Leilighed til at vise, om han er mere Branddirecteur end Justitsminister eller mere Justitsminister end Branddirecteur. I alle de Sager om Brandvæsenet, som vi have havt for her, har jeg havt den Ære at sige til vedkommende Justitsminister, at jeg har den Overbeviisning, at de have været mere Branddirecteurer i disse Sager end Justitsministre. Hvad den ærede Ministers Virksomhed ved denne Lovs Fødsel angaaer, saa vil jeg fuldkommen

friskende ham for enhver Andeel deri (Justitsministeren og dens Levnetsløb) ogsaa i den Henseende. Jeg anerkjender med Glæde, at den ærede Minister staaer fuldkommen fri over for denne Lov, og kan rælle sin Haand til at sondre Brandvæsenet og Brandpolitiet, og dermed slutte et ypperligt Forlig med os denne Sag vedkommende.

C. Petersen: Jeg havde troet, at dette Lovforslag skulde være gaaet heldigt og nemt igjennem Thinget denne Gang; men jeg er bleven bedrøvelig skuffet. Det har nu været til Forhandling et Par Gange i dette Thing og har i Landstinget modtaget betydelige Forandringer, og jeg vilde derfor ønske, at det snart maatte blive til Lov. Jeg troer vistnok, at man altid ved en Lov af denne Natur vil kunne finde enkelte Punkter, man kan have Noget at udsætte paa, og det er virkelig ogsaa adskillige, som jeg kunde paapege som mindre heldige efter mit Skjøn; men man træffer paa den Forunderlighed, at hvad jeg anseer for at være mindre heldigt, det kan en anden Rigsdagsmand ansee for uheldigt i en modsat Retning. Saaledes meente navnlig den ærede Rigsdagsmand, der sidder lige foran mig (Qvistgaard), at med Hensyn til Dvænen vilde det have været heldigt, om Loven kunde blive ført tilbage til det, som den indeholdt, da den blev forelagt af Regjeringen, nemlig at de kun skulle have en Tykkelse af $8\frac{1}{2}$ Tomme. Jeg er nu af den Mening, at jeg synes neppe at kunne beqvemme mig til at gjøre Ud i en Dvæn af den Tykkelse, som her er foreslaaet. Jeg skal imidlertid ikke stille Endringsforslag i den Henseende, dersom Rigsdagen troer, at det saaledes kan gaae an, thi jeg tiltroer mig ikke i den Retning særdeles Sagkundskab, men for mit eget Vedkommende vilde jeg ikke nøies med at bygge min Dvæn med $12\frac{3}{4}$ Tommers Tykkelse, selv om den opføres af vrændte Steen. Naar den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Aede Valgfreds (Rjar) har meent, at Loven kunde forstaaes saaledes, som om der skulde anstafes en Brandpræite i ethvert Brandfogeddistrikt, saa troer jeg, at det er en Misforstaaelse; det ligger ikke i Lovens Mening; derimod ligger det ganske rigtig i dens Mening, saaledes som den ærede sidste